

האיש מקדש פרק שני קידושין

מד:

עין משפט
גר מצוה

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

יסף תוספות

[illegible]

קַמְנָה שנתקדשה שֵׁא לְרֵעִת אֲבִיהָ, וְנִרְאָה דְּהֵיָּה בְּנֵעֶרָה חֵיכָּה
חִידוֹשׁ לְיָ"ל חֲלִיבָה דְּר' יְהוּדָה וְלִר' יוֹחָנָן חֲלִיבָה דְּרֵעִי וְהָא
נִקְיָטָה קִטְנָה מֵאִשׁוּם דְּבְנֵעֶרָה לֹא שִׁיךְ לְתִימֹר לְרֵיכָה מִיֹּחָנָן דְּלִין מִיֹּחָנָן
בְּנֵעֶרָה בְּלִדְתָּהּ (וְהָא ד' ז') עַד מִמֵּי הַבַּחַם מִמְּחֻלָּם עַד שְׁמִינִי ז' שְׁמִינִי:

מאן דמתני הא. פי' נקוטנס
מאן דמתני פלוגתא

יעולא אדשמואל לא מתני אדשמואל
 והאי פ' דפרסי דה ר"ג והוא ששידכו
 אלף סבר דלמור שמואל בלף שידכו
 ומש"ה פליג עליהו: (ו) אלף דאמרי
 שמואל ואלף אפי' מיאון אינה זכירה
 פירש בקונטרס ואפי' שידכו וזה דחקו
 ופרש כן דאי בלף שידכו דוקא
 דמתיאון אינה בין איכא דלמור לישנא
 קמא וקמא וכן ה' סברא ולמור שפאה
 כן דלוקא כל כך דהא לעיל פירש גמלא
 וז"ל: דשידכו אלמא סבירא לגמלא
 ודבר פשוט הוא דשידכו זכין
 מיאון והכא לישנא דאיכא דלמור
 דלמור"ל דלא זכין לך גמלא (ו) לפיכך
 ולעולם לא מיירי בלף דוקא בלף
 שידכו ויש חילוק בין איכא דלמור
 לישנא קמא דלשנא קמא פליג
 דלמור ודלמור כדפירש בקונטרס
 ומיאון דמתיאון פלוגתא דעולא דלמור
 שמואל כו' ויולך איכא דלמור דכ"ע
 אמר דאכירא דלא פליג אדשמואל ומילתא
 נפשיה איתמר בלף שידכו
 דלמור דלמור ומה אמר דלא ולא
 פליג: **אמא** קדרישה נפשה וקתני
 ובעיא מיאון. ומתוכחא דיעולא דלמור
 דאפילו מיאון אינה זכירה וא"ת לשמואל
 מי ניחא והא איכא דלמור דנעביא גט
 דהדי מיאון ויהא קאמר זו מיאון
 דמשמע דלא נעביא גט וי"ל בשלמא
 שמואל לא ק"ל מידי דאיכא למימר
 ולעיל מיירי בשדך והכא מיירי
 דלא שדך ולכא לא מתרין אלף
 מיאון אלף לעולא קשה דפי' מיירי
 שדך גט ומיאון בעי לפי ר"י
 לישנא דאיכא דלמור ופי' הקונטרס
 אפי' מיאון לא זכין וזי' מיירי
 דלא שדך אפי' מיאון לא זכין בין
 פירוש הקונטרס בין לפי ר"י:

666

עשר: לרנן דלמרי מקבלת את גיטה מזה שחששה אחר שליח לקבל את גיטה בחיי אביה: **כיד אביה בוי**. זה דלמרי רנן יהיה עלמה מקבלת מאי סבירא להו ליד אביה מדמנו לה אי לחזר אביה מדמנו לה: **ומי מסתמא ליה לרבא**. שיאא על אדם בן דעת מורס תנר בשוא

יעבור: יֵשׁן וְהָיָה מִשְׁמֶרְתּוֹ הָרִי זֶה
 גַּם. דְּהוּא לֵה חֹזֵר הַמִּשְׁמֶרֶת
 דְּקִטְמָה עַל יֵדֶה: יַעְבֹּר אִינוּ גַם.
 דְּהוּא חֹזֵר הַמִּשְׁמֶרֶת לְדַעַת הַעֲבָד
 עֲלָמָה וְאִינוּ דְּמִמָּה לְחֹזֵר גְּמוּרָה יֵד
 חֲתֻבָּא חֲתִירָה מִשּׁוֹם דְּקִטְמָה חֹזֵר
 מִשְׁמֶרֶת עַל פִּי הַבְּעֵלִים שְׂגֵדָה
 סְבִיב וּפְתִיחָה וְעוֹלֵל: אִינוּ גַם עַד
 שִׁינֵּי עַם לִידֵה. דְּלִין שְׁלִיחוֹת לְקִטְמָה
 הַלֵּךְ בְּנִיבָלוּ לֵה יֵהָ שְׁלֹמֹה שֶׁ
 בַּעַל לְהוֹלֵכֵה יִחְנְנוּ לֵה: אִם אִמֵּר לוֹ
 אֲבִיָּה. שֶׁל קִטְמָה: אִם רָגַל בְּבַעַל
 לְחֹזֵר כּוֹ. מִשְׁמֶרְתּוֹ לוֹ: לֹא יִחְזֹר.
 דְּלִיחַ לְקִטְמָה הָיָה הוּא וּמִשְׁבָּח גַּם
 לִידֵה בְּנִיבָלוּ וְאִפְּלוּ נֶשֶׁף הַנֶּסֶךְ
 מִיד: כִּסֵּה דְּכִרִים אֲמֹרִים. דְּקִטְמָה
 אִם שִׁיךְ בַּה שְׁלִיחוֹת כְּשֶׁאִין לֵה אִם
 אִלֵּם לֵה אִם אִלֵּם לֵה אֲבִיָּה כִּי
 כְּלוּמָר אִלֵּם לֵה אִם אִלֵּם שִׁיךְ בַּה
 שְׁלִיחוֹת עִ"פ אֲבִיָּה אִפִּי נַעֲרָה שֶׁאִם
 אִמֵּר לוֹ חֹזֵר בִּין שֶׁל קִטְמָה בִּין שֶׁל
 נַעֲרָה הַתֵּבָה לְבִיחַ כִּי. וּמִהֲשִׁיחַ לֹא
 נַעֲרָה הָיָה חֲתֻבָּא חֲתִירָה מִשּׁוֹם דְּקִטְמָה

דיש ל'ה אב עסקינן
בתני קמנה שצמרה

לקבל ולא ידע ונקטמה הכל מודה
שאין קידושים קידושין שלא לדעתו:
לרבינו בע ולרבינו מיהו. כדלמך
טעמא לקמיה: אמר קרנא דברים
בגו. קר כח קרנא דברים כדריש
דבר זה כלומר יש תשובה ומימה
בדברי שמואל: אמרו ליה בני בית
המדרש לקרנא: הא מה עוקבא
ובית דיתו ככרית. שם מקום סמוך
לנו אם נהדעא ששמואל שם רחוק
ממנו בא ושאל למך עוקבא והוא
היה אב ב"ד בימי שמואל כדלמך
במ"ק דף טו: אפסוה וסדרוה
לקמיה דרבי. בשם קרנא דברים בגו
וגדוהו ומיהו ובשם שמואל דברים בגו
וסדרוה לקמיה דרבי לידע על הדבר
לדברי שמואל שיהיה חלוק על אחרים
ותשום דרבי לחובו של שמואל היה
אפסוה אולי יורה לדברי קרנא שאמרו
בשם שמואל: אבא בר אבא. אבא
דשמואל הוה: ולרבינו מיהו שם
לא נהדעא האב בקידושים ויחמרו
כו'. הירושא שהזכרנו גט סביר
שמעלה האב בקידושים והוא ליה
גדוהו מעליא ושוב אין קידושין
מופסין לו כחשומה שלמות גרשומה

וְזָקָה בָּלָא (גט:) וְהוּא שְׂדִידְכוֹ. הָא דְלִמְרָא לִרְבִּיעַ גַּט כְּשִׁדְשׁ (ב) קִדְשׁוֹ לְמַפְרַע: אִפִּי מִיֵּאוֹן אֵינֶה לִרְבִּיעַ. אֲחִין מַעֲשֵׂה קִטְנָה אֵינֶה לִרְבִּיעַ: וּמַשְׁנֵי דְמַתְּנִי הָא לֹא מַתְּנִי הָא. מִלָּן דְּמַתְּנֵי פְלֻגְתָּא אֵינֶה שְׂעִידְכוֹ: אֵינֶה דְמַתְּנֵי אֲמַר עֹלָם. מִלְּתָא בְּכַפִּישׁ נִפְשִׁיהּ אֵין לָא שֵׁנָה לֹא שִׁידְכוֹ: וְכֹלָן. ט"ו עֲרִיט שְׁנִינֹת שְׁפִטְרוֹת וְדִירוֹ הַנּוֹפֶלֶת לִיבֹס לִפְנֵי קִרְבֹּשׁ שְׁהִיא עֲלִיזָה בְּכִרָה פְּטִירָה וְשִׁטְרוֹת וְנִגְרָשׁוּ (קִידָם מִיֵּאוֹן) וְדִשְׁמַתָּה וְפִלְתָּה לִפְנֵי הָא לִפְנֵי הָא יִבְסֹס לָא בְּתוֹ בְּזוֹתָן ט"ו קִלְמָר דְּכִין מִלְּתוֹ בְּחַי אִמִּי אֲבוּיָה שְׁהוּא בְּתוֹ מַמְלַת בְּחַי אֲבוּיָה וְכִיזִי דְמִי: אִי דִקְדָּשָׁה יְחִיבָה לֵאמֹר דִּקְדָּשָׁה אֲבוּיָה נִפְשָׁה. שְׁלֵל דְּלַעַת מַתְּנֵי: מַעֲשֵׂה יְחִיבָה בְּחַי הָדִיר אֲבוּיָה בְּחַי אֲבוּיָה נִפְשָׁה דְכִין שְׁפִטְרוֹת אֲלוֹן לִנְצִיחַ דְּרַמֵּת שֵׁלָה הִיא לֹא לְהַמְתִּין אִם דַּעַת אֲבוּיָה וּבְמִיֵּאוֹן כְּסִי לְהוֹ דְּלִין מַעֲשֵׂה יִגְרָו בֵּה מִנְהָ הַפְקָה: אֲלוֹן מוֹכֵרָה. לְבָתוֹ לְקִרְוִינִם אֲחִין לֵסָ (וְשֵׁל דִּי ע'): בְּתוֹ לֵאמֹר (ד) פְּעֻמִּים שְׁאִינָה נִמְכֶּרֶת אֲלֵא לֵאמֹר: וְזָקָה

בפני האב. הואיל ולא אמר

מסורת הש"ס

[illegible]

הנהגות הב"ח

(א) גמ' סיבא חס אמר לו
אביה: (ב) תוב' דיה מאן
הדיא עם דיה ליכא וכו':
(ג) באר' לקך מלוא לרזי
למסע:

תום' ר"י חזון

[illegible][illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél.FR: 01.80.91.62.91 - Tél.ISR: 077.466.03.32 - contact@torah-box.com